

врестанно храмоветѣ ни и развалништѣ на култѣ имъ са издигатѣ мрачно надъ долиништѣ ни. Въ тѣхнытѣ воюванія за свободата и за правдата намѣрвамы слѣдытѣ на сегашнытѣ наши уложения, и настояцето наше състояніе има началото си въ началкытѣ на тѣхната общественность.

Нема обаче връзки които да ны свързватѣ съ классическытѣ времена, нито емблемы, нито фамильны имена съ са опазили до насъ. Служеніето наедна исчезающа религія и видѣтѣ на една цивилизація толкозы стара, малко предмети представятѣ таквызи които да быхъ могли да увлѣкатѣ и да уладѣжѣ фантазіята на насъ жителитѣ на сѣвернытѣ страны; напротивъ тѣ са намъ видѣжѣ общы и обыкновенны, особенно когато схоластицытѣ за да ны навикнѣжѣ на древнитѣ работы съчетахъ ги съ въспомнанія на ученія задължително наложены а непреработены за наше наслажденіе.

Настоящитѣ предметъ, ако и труденъ, видѣ ми са достоинъ за заниманіе, и много образы и обстоятелства на избраната отъ мене сцена могатѣ да докаратѣ удоволствіе и интересъ на читателитѣ. Тѣзи епоха е първыитѣ въкъ, отъ който са брѣнъ лѣточисленіето на сегашната ни религія, тя е най цивилизованныитѣ періодъ на Римъ; повѣствуемъ работы станѣхъ въ мѣсто, дѣто останкытѣ даватѣ пища на фантазіята ни и катастрофата е най ужасна отъ сичкытѣ трагически бѣдствія, които ни е опазила исторіята на Древній мѣръ.

Отъ безкрайното вещество което са развива отпредѣ ми азъ са погрижихъ да избержъ сичко, което бы могло да докара удоволствіе на съвременницытѣ ми, сирѣчь обычаи и суевѣрія нетолкожь непознаты, и оживѣлы мъртвецы, които да описватѣ преминжлото съ образы не толкожь противоположны на днешныя животъ. Искновѣдамъ обаче че преенихъ желаніето си, като изоставихъ нѣкои предмети инакъ привлекателны еамы посебеси, но негодны съ симметріята на баснята, ако и да можахъ отъ друга страна да украсѣжѣ повече повѣствованіето ми. Казвамъ на примѣръ че епохата на исторіята ми е кратковременното царуванѣ на Тита, когато Римъ бѣше достигналъ до высшата степен на раскошничеството и на неподражаемата сила. Отъ туй очарованъ желалъ быхъ въ продълженіето на дѣйствието, да пренесъ лицата на повѣствованіето си отъ Помпея въ Рилъ. Каква тема за описанія, какво грандіозно поприще за писменното творчество представя гордата тѣзи всемирна столица! Нейното величіе бы окрылило фантазіята на писателя като дава на повѣтствоването му официалность и достолюбіе; но азъ предпочетохъ за катастрофа на драмата си искрѣбяванѣето на Помпея и сѣкій който има и наймалко познаніе отъ